

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro}. 19.

WE CZWARTEK DNIA 10. MARCA 1796.

OBWIESZCZENIE.

*Do wszystkich Obywatelów w Województwach, Ziemiach i Powiatach Ces: Król: Woy-
skiem zaiętych.*

Gdy wiadomym sposobem od początku w kroczenia woysk Ces: kraje tuteysze Tabaką i Tytoniem galicyyskim zaopatrywane były, i teraz nawet iuż kroki uczynio-
ne są, aby dla lepszej wygody obywatelów w odleglejszych powiatach magazyny
tabaczne założone zostały; w Powiatach zaś bliższych trafikanci bez tego wszelką ła-
twość mają w prowadzeniu Tabaki i Tytoniu z składów galicyyskich na pograniczu
zostających. Więc od 1go Kwietnia roku tegoż wszelka sprzedaż, iako też wprowa-
dzenie obcey Tabaki i Tytoniów, pod karą prawem kraiovym przepisana, to iest, po
4 dukaty od każdego funta, ninieyszem zakazuje się, tak dalece iż od 1go Kwietnia
roku tegoż żadna inna Tabaka i Tytoń prócz galicyyskiey sprzedawane bydź mają.

Przestrzega się tedy każdy z tym dokładem, ażeby ten, który ieszcze iakowe
posiada zapasy obcey Tabaki lub Tytoniów, takowe zawczasu starał się wyprzedać,
lub zagranicę wywieść, gdyż inaczej sam sobie przypisać będzie musiał, iak prętko
za dostrzeżeniem przestępstwa ninieyszego rozporządzenia wyżej namienioną karę na
siebie sciągnie. W Lublinie dnia 23 Lutego 1796 roku.

Jego Ces: Król: Rzymskiey Apostol:

Mości Szambelan aktualny, Je-

nerał Feldmarszał Lieutenant,

Właściciel Regimentu Kurasie-

row i Kommendant korpusu.

(L.S.)

HRABIA HARNACOUR.

Zgodno z oryginałem w ięzyku niemieckim napisanym zaświadczam.

SCHOTTEK

*Ces: Król: Kommissaryatu
Kraiowego Sekretarz.*

Z Wiednia d. 2 Marca.

W poniedziałek 29 Lutego, iako w
dzień wigilii śmierci Cesarza Leopolda II.
były śpiewane w wieczór w parafialnym
dworskim Kościele Burgu wigilie, a wczoraj
o 11. godzinie zrana odprawiły się e-

zekwie. Bardzo wiele państwa i będący tu
Węgierski Locumtenens Arcy-Xzę i z ca-
łym swoim dworem byli na tym smutnym
obrzędku przytomni. Podług zwyczaju
dzwoniono po wszystkich kościołach przez
dwa dni i teatru były zamknięte.

T

Z Koblenc dnia 14. Lutego.

Wszelka gotowość iest już unas do wojny, i niepotrzeba tylko przybycia wódzów, aby na nowe rozpocząć nieprzyjacielskie kroki. Jenerał Kleber obiedzca całą armią, dla zobaczenia czy wszystko iest iak powinno bydź. Przy Kayserwerth stoi oszańcowany Francuzki oboz od 25,000 ludzi, z Bergickiego muszą mu bardzo wiele słomy dostawiać. Szance pod Düßeldorf już są niemal gotowe; potrzebią do swej obrony 13,000 ludzi i 100 armat. Te pod Neufs i Kayserwerth, potrzebią także każde po 100 armat.

Z Danii dnia 20 Lutego.

Słychać iż obywatel Grouvelle będzie już miał w piątek iako Francuzki poseł wstępną audyencyą. Tuteysi ministrowie zagraniczni, są już urzędownie o iego przyjęciu uprzedzeni.

Rząd Angielski umyślił przecię za płacić wszelkie pretensye za zabrane neutralne okręty w Nawy-bills, które 6 miesięcy mają czasu do przepadku. Ponieważ mogą bydź ustępowane, można ich nieiako za gotowe pieniądze poczytać. Tym sposobem zapłacono na nowo Duńskiemu Konsulowi Wolff za własność Duńczyków 6000 f. szter.

Z Paryża d. 14 Lutego.

Tuteysza urzędowa gazeta przywodzi następujący kawałek:

”W ten czas kiedy zawieszenie broni niepozwala naszym walecznym obrońcom, tryumfować bronią, tryumfują zato cnotą. Daią nam przykłady wszelkiego rodzaju sławy. Patriotyczne offiary, które posyłaia, są dowodem szlachetnego ducha, który nasze armie ożywia, a razem i odpowiedzia pisarzom, którzy imieniem rzeczywistej radzą nieprzystoiny pokóy uczynić, i Królom z koalizowanym, którzy sprawiedliwy i szczery pokóy odrzucaia. Niepotrafiemy tego stałego pokóiu, którego sobie iedynie lud Francuzki życzyć powinien, inaczej otrzymać tylko w natężeniu naszej broni; ten pokóy do-

piero za zwycięztwami nastąpi: nadaremnie oczekiwaliśmy go od naszych peryodycznych dyplomatyków, lub od nieiakiich zrzeczeń się, gdzieby nam tylko wstyd, bez żadnego inszego zaręczenia naszych granic pozostał. Żala się niby, iż rząd nieprzystąpił szczerze do negocyacyi pokóiu; iak gdyby to tajemnicą było, iż póki nasi nieubłagani nieprzyjaciele najmniejszą nadzieię będą mieli, do zniszczenia nas, lub opanowania na nowo naszych prowincyy, że każda negocyacya tego rodzaju, niebędzie miała innego skutku iak okazanie ich obłudny, a szczęście iezeli ieszcze przez nasze niebaczne zaufanie nieprzygotuiel zagubienia naszej wolności. Nasze uzbroienia będą nam ieszcze i do pokóiu służyć: prawidła sprawiedliwości naszej i umiarkowanie, są całemu światu wiadome. Zgadzaia się z prawem, które mamy do żądania nadgrody kosztów wojny, w zaczępionej obronie naszej niepodległości. Nasze męztwo, musi teraz nasze prawidła wesprzyć, i niechay obce rządy poznaią, co ich woyska przeciwko naszym republikańskim legionom mogą, któreprzez tyle codziennych dla oyczyzny wspaniałych offiar dowodzą, iż iey z wrodzoną do wolności miłością bronić będą.”

Przedwczorem prezentował jenerał szef armii wewnętrzney Buonaparte dyrektoryatowi nowych kommandantów batalionów gwardyi Paryzkiej. “Mam honor, rzekł, prezentować dyrektoryatowi 108 wódzów Paryzkiej gwardyi batalionów; z mocnym przedsięwzięciem podieli się swych ważnych urzędów, aby sobie na wasze zaufanie zasłużyli. Zle myślni staraia się ieszcze zawsze obłąkać opinią tego wielkiego miasta; lecz ci wódzowie potrafią ich upokorzyć. We wszystkich okolicznościach będą się z swemi braćmi przy armiach ubiegać, i swe życie na obronę waszą obywateli Dyrektorowie chętnie poniosą. Bądźcie pewni iż w gwardyi Paryzkiej bardzo się wiele obywateli znayduie, którzy najmniejszego związku z żadną fakcyą nieamaią, ale szczerze do konstytucyi, której spieszne postępowanie na całą Europę wielkie wrażenie czyni,

przywiązani są. Niedopuszczają zapewne, żeby Paryż, który był kolebką rzeczypospolitej, miał być jej grobem. "Prezydent odpowiedział mu na to bardzo podchlebnie.

Większa część miast w Bretanii i Normandyi, iako to: Orient, Brest, Vannes, Quimper, Pont-Brioux, Port Malo, Rennes, Laval, Caen, Vire, Falaise &c. są deklarowane w stanie oblężenia i zarządzane od władzy wojskowej.

Dyrektoryat doniósł już wszystkim reprezentantom po departamentach ośwojonej instalacji, i stosownie do konstytucji zostali wszyscy nazad odwołani.

Nawet i w Marsylii, wyjąwszy bardzo potrzebnych ludzi zaprzestano rozdawanie chleba. Oszczędzenie to wynosi nadzien 65,000 porcyi. Z początku czyniono przeciwko temu wiele reprezentancyi, i dla tego też kazano iazdą otoczyć ratusz; ale teraz już wszystko spokojnie tak ich i w Tulonie. Funt chleba kosztuje tam 46 liw. w assygnatach.

Przeszły minister Aubert Dubayet, wybiera się czym prędzej na swoje poselstwo do Konstantynopoli, słyhać iż już dziś, albo jutro wyiedzie. Bierze bardzo wiele z sobą indzenierów, astronomów, officerów artylerji i morskich. Ta okoliczność każe się domyslać, iż będzie miał od Porty zlecenie, nie tylko brzegi czarnego morza zabezpieczyć; ale nawet i fortyce, które okrywają wchod do kanału, w stanie obrony postawić. Minister Faypoult wybiera się także w swoją podróż do Genui. Słyhać iż zamiarem jego poselstwa, ma być ułatwienie zachodzących skarbowych interesów między Genuą i rzecząpospolitą. Należą się od nas Genuńczykom znaczne summy za zboże, o toż ci przytrzymali przyprowadzone do nich na przeday nasze przyzy, i poty niechcą pozwolić ich sprzedarzy poki nie będą zapłaćceni.

Minister wojenny Aubert Dubayet po mianowaniu swoim na posła do Konstantynopoli, napisał następujący list do Dyrektoryatu.

Obywatele Dyrektorowie!

Zaszczycony nowym dowodem waszego zaufania, i przejęty całym uczuciem, które w każdym republikańskim sercu być powinno, przyjmuję z nieograniczonym przywiązaniem włożone na mnie wysokie i ważne poselstwo dla sławy mej ojczyzny do Porty Otomańskiej. Otwartość wojownika, charakter wolnego męża, życzenia szczerego przyjaciela ludzkości, oto są moje sposoby, których użyję na utrzymanie owej szczęśliwej harmonii, która pomiędzy Francuzkim narodem i jego dawnym aliantem nigdy przerwaną być nie powinna. Z iak śródkiem poruszeniem, podam iako tłumacz szlachetnego narodu, przyjacielskiemu ludowi, nowy zakład wspólnego i nigdy nie wygasłego przymierza! Z iaką pewnością będę oraz wystawiał iako ambasador rzeczypospolitej Francuzkiej, powagę iey rządu i maiestat iey siły! Obym tym sposobem mógł lepiej okazać wartość przyjaźni Francuzów! Obym mógł ściśley złączyć i na zawsze utwierdzić związek dwóch ludów, których morza przedzielaia, ale wzajemny interes zbliża! Oby trzechkolorowa chorągiew, która zwycięzko nad Renem i na wierzchołku Alpów, a po przyjacielsku nad brzegiem Bosforu wiele, mogła być wnet znakiem dla wszystkich ludów pokoju i powszechnej iedności! Te są moje życzenia i nadzieie przy wstępie do dyplomatyki. Wychodząc z ministryum iestem wam winien obywateli Dyrektorowie, zdać ze wszystkich moich czynności iak najswiętobliwiej sprawę. Przełożę wam ów stan zamieszania i anarchii, w którym wszystkie żywioły wojskowej administracyi pogrążone były. Zobaczycie, iż każda część tego zdeorganizowanego wielkiego ciała znowu życie i ruch odzyskała. Liczne trwonienia, uciążliwe kontrakty, i wszelkiego rodzaju ogromne nadużycia oznaczają aż nadto defekt administracyi. Pod rządem konstytucyjnym powstaie porządek z nieładu, na miejsce trwonienia następuie gospodarstwo, skarb iest w lepszym stanie i wszystkie potrzeby są zapew-

zione. Jednym słowem, obywatele Dyrektorowie zobaczycie iakie było złe i iakie były sposoby przeciwko niemu; pochwalicie skutki mego krotkiego ministrowstwa; i z tym większym zaufaniem wam ich przełożę, że wam okaza nappomyślniejsze widoki w przyszłości, iakich się macie z długiego doświadczenia i talentów mego następcy spodziewać. Pozdrowienie i uszanowanie.

Auber Dubayet.

Z departamentów, które dawną [Normandya] składaia, odbieramy smutne wiadomości. Z Conches o 24 mil od Paryża donoszą nam iż się szuanie zebrali w lesie, który dawniey do Xcia Bouillon należał. Z tamtąd wypadaią, zabiaia i rabuią co tylko napadną. To samo się dzieie i w Harcourt, o 30 mil od Paryża, gdzie bez ustanku śmierć i strach rozszerzaia. Powiadaia iż emigranci, których dobra tam w pobliskości leżą na ich czele się zayduia. List z Lisieux donosi o nocnych bandach, szuleriach i schadzkach arystokratów. Wszędzie rozrzucaią deklaracyą Ludwika XVIII. i odezwy wodzów szuanskich; pokazuia z nabożnym uszanowaniem obrazki i allegorye Ludwika XVI. i całe hordy szuanów uwiiaia się niedaleko miasta.

Z przyczyny zniesienia szlachty we Francyi, używaią teraz jeneratów na posłów za granicę, ponieważ tylko jenerał może trzymać równą rangę z zagraniczną szlachtą. — Jenerał Aubert Dubayet posiada oprócz wojskowych talentów, bardzo piękny rozum, i iest człowiek pełen patryotyzmu.

Dyrektoryat wydał nowy rozkaz areztowania bawiających się tu kolonistów.

Pomimo skąrk na publiczną biedę, są tu co dzień wszystkie teatra tak napchane, iż przyszedłszy po godzinie czwartej iuż nieznaydzie miejsca. To iest naytańszy wydatek, który Paryzcy obywatele maia, ponieważ na teatrach biorą afsygnaty pódług ich wybitey wartości; więc naydroższe miejsce na 150 liw: niewychodzi ledwie na 12 su pódług terażniejszey ich ceny. Na każdym balkonie zayduia się officjaliści policyyni, którzy młodzieź szpieguia; ale

ci zniają się z kobietami, które ich do łóż biorą, i kiedy którego wyszlakuia potrafią go zachować.

Chłopi w właściwey Wandzie, którzy zasmakowali w słodyczy pokoju, niechcą się żadną miarą więcej bić, ani za Charretta, ani za Stofleta, chociaż im ostatni w swojej odezwie deklarował, iż sam naczela ich poydzie, i że go po takim samym kolorze poznaią, z iakiego Henryk IV. miał suknią w bitwie pod Ivry.

Nasz odwołany z Konstantynopola poseł obywatel Verninac, będzie miał pódług rezolucyi dyrektoryatu inne przeznaczenie.

Ponieważ piosnka Marsylczykow dała do różnych naciągów powód, przestali ią od kilku dni śpiewać. Minister policyi zlecił iednemu pocię, aby zrobił inne patryotyczne piosnki, któreby nieobrażaiać nikogo mogły bydź po teatrach śpiewane.

Przy armiach naszych niebędzie teraz, tylko ten officerem, który iest znany zgoracego republikanizmu, a na to miejsce wszyscy podeyrzani będą oddaleni.

Aczkolwiek bądź wielą, nawet i średniey klasi obywateli, a naywięcey dawnym podstarościm odcięcie kosztem rządu pierwszey potrzeby żywności, dokucza, każdy człowiek iednak iest przekonanym, iż ten środek iest tak sprawiedliwym, iak i koniecznym; sprawiedliwym, ponieważ Paryż niema prawa żeby był kosztem rzezypospolitey żywionym, a konieczny, ponieważ stan skarbu wyciąga nayprędzszego i nayściślejszego gospodarstwa: dla tego też bez żadnego zaburzenia przydzie do skutku. Niechay sobie nasi lichwiarze ponizaią afsygnaty; mogą przez to pomnożyć wydatki krajowe, zniszczyć tych co dotąd byli bogatemi lub ieszcze są, ale kraj przez to nieupadnie. Dotąd prowadził kraj wojnę samemi afsygnatami; teraz napełnił za nie na nowo wszystkie magazyny, opatrzył armie we wszystkie potrzeby, fortyce w amunicyą i żywność naymniey na 6 miesięcy; wszystko złoto i wszystkie towary, które tylko z zagranicy potrzebowwał, czy przez wexle, czy przez gotowe pieniądze, wszystko za nie nakupił.

(Reszta w Dodatku)

WE CZWARTEK DNIA 10. MARCA 1796.

Reszta z Paryża d. 14. Lutego.

Woienny minister zamienił wszystkie liwerunki dla armii, z *regies* na antrepri-zy, i ztąd się oszczędzi czystego grosza dla rzeczypospolitey 400 millionów gotowych pieniędzy.

Przez nowe wybicie afsygnatów 10,000 liw: , spodziewamy się , iż po rozbiciu wszystkich blach zostanie ich się za 10,000 million: , które jeszcze w cyrkulacyą poydą. Dotąd w cyrkulacyi będące 30,000 mill: mamy nadzieję , iż powiększey części przez przymuszoną pożyczkę nazad się wróca. Za 9000 mill: iuż ich aktualnie do skarbu weszło , a rozciągnawszy ją na sklepy i inne budy , to i resztą 21,000 mill: bez trudności wnidzie.

Rekwizycya koni idzie bez najmniejszey trudności. Rząd płaci ich właścicielom reskrypcyami , na 3 miesiące do zapłacenia w gotowych pieniądzach ; lecz tu w Paryżu widać tyle powozów i karyolek co i przedtym.

Ponieważ ustawa względem opłaty stempla w gotowych pieniądzach , niepowiedziała co do littery w iakich pieniądzach ma być opłacanym , więc największe nawet summy płacono miedzią. Ten wybieg przymusił dyrektoryat do rozporządzenia , iż tylko 20 część miedzi będzie we wszystkich podatkach przyjmowana. Dyrektoryat szuka iak widać wszelkich

sposobów do zapomożenia wyniszczonego skarbu , a przecię niektóre republikańskie pisma namieniają iż jeszcze rozrzutność panuje. Krytykują pomiędzy innemi wydatki na paradne publiczne budowy &c. ” Wtym momencie , kiedy wygłodniałemu obywatelowi odbieramy kartkę na mięso i na chleb , niepowinnismy mówić , przyiaciel ustaw , złota rzeczypospolitey na co innego wydawać , tylko na takie wydatki , które przyspieszą pokóy i zmnieyszą potrzeby kraiu. „ Z tym wszystkim dyrektoryat nabiera codziennie więcey szacunku i zaufania , ponieważ każdy widzi , iż się szczerze do dobra rzeczypospolitey przykład , iże doświadczenie co raz to więcey podaje mu sposobow do dopięcia swego zamiaru.

W departamencie Aveiron spiknęła się młodzież pierwszej rekwizycyi niechcąc iść do woyska , i opanowała niektóre mieysca , a drzewa wolności poobalała. Ponieważ to kray bardzo gorzysty i pełen lasów , obawiają się więc żeby tam nie powstała nowa Wanda ; lecz dyrektoryat znajdzie zapewne sposoby do upokorzenia tej młodzieży.

Dyrektoryat napisał następujący list do Genui :

Przyiaciele i wierni Allianci!

Uznawszy za potrzebne , odwołanie obywatela Resnico , naszego nadzwyczajne-

go posła przy waszey Rzeczypospolitey, oddaemy mu sprawiedliwość za położoną jego gorliwość w dopełnieniu powierzonego sobie interesu, i jesteśmy przekonani, iż jego postępek zasłużył sobie i u was na szacunek. Zegnaiac się z wami, ma zlecenie ponowić życzenia nasze utrzymania dobrego porozumienia między obiema rzeczpospolitemi; ażeby zaś korespondencya w tej mierze nie miała najmniejszej przerwy, pospieszyliśmy się Przyjaciele i Allianci wyznaczenia do was naszego rezydenta. Jednym znaypierwszychiego będzie obowiązkow, żeby nieopuścił żadney okazji przez którą nam podał sposobność przyłożenia się do dobra i szczęścia waszey Rzeczypospolitey.

Podpisano Letourneur, prezydent.

Na seksyi 12 dekretowała rada pięciuset, iż wyznaczona kommisysa do oznaczenia nowej miary i wag, iako wiele kosztując i z wielu nie użytecznych ludzi się składa od 20 t. m. ma ustać. Jeden członek wnosil prawda na następującej seksyi, iż rozpoczęte czynności zaprowadzenia iednakich miar i wag muszą byćz ukończone, aby zatym cofnięto zapadłą rezolucyą; lecz przytym zostało i rada starszych już ją potwierdziła. — Villetard uważał iż kommisysa skarbową, obiecała w sekretnym wydziale żeby tym lepiej poznać wydatki kraiove, przynieść stan wydatkow wiele przed rewolucyą, wiele pod czas rewolucyi wynosiły, i wiele teraz wynoszą. "Taki stan, mowi Villetard, iest bardzo dobry, lecz potrzeba ieszcze wiele z reformować. Naprzykład minister wojenny ma 1500 officyalistow, których większa część zacinaniem pior się zatrudnia. W wydziale ministra wewnetrznego iest ieszcze więcey nadużycia; ponieważ większa część iego kancelistow bawia się lichwiarstwem, albo mu dopomagają. " Propozycye Villetarda zostały ieszcze zawieszone.

Na seksyi 13 rady pięciuset, przyniosł Jean de Bry imieniem wyznaczoney kommisysy na roztrząszenie postępków będących w więzieniu Austryackim osób rapport. Na propozycyą iego dekretowała rada co następuje: 1) Reprezentanci Camus, Quinette, Bancal, Lamarque i minister Beurnonville, dopełnili zupełnie swey misysy. 2) Reprezent Drouet do pełnił także swey misysy: dyrektoryat każe mu wydać konia ze wszystkim ubiorem, na mieysce utraconego pod czas wzięcia go w Austryacką niewolą. 3) Obywatele Maret i Semonville, są odesłani do dyrektoryatu, do którego rozpoznanie ich misysy należy, i tam mają okazać swoje dowody na powrocie kosztow, których żądają. 4) Krewni trzech obywatelów, którzy byli razem z ambasadorami Maretem i Semonwillem arestowani, i w więzieniu pomarli w Mantui, są policzeni między krewnych poległych obrońcow oyczyzny. Dyrektoryat iest tedy obowiązany ustanowić dla nich pensyą. 5) Obywatele, którzy byli w służbie przy reprezentantach, ministrze i obydwóch ambasadorach, i dzieleli zniemi ich los w więzieniach, mają prawo do wdzięczności oyczyzny.

Po długich sporach wyznaczono znowu na tej samey seksyi ministrowi wewnetrznemu 10 mill. w gotowych pieniądzech. Ramel wystawiał spieszne przyznanie tej summy, ponieważ zakupione za granicą zboże musi byćz zapłacone. Doniosł zaraz iż dla wydziału ministra wewnetrznego potrzeba na ten rok 520 millionow. Wiele członków oswiadczyło się pod czas sporow w wyszey materyi przeciwko projektowi ustanowienia skarbowego banku, że ci co ten projekt znowiąia, niemają innego zamiaru tylko wprowadzić nową papierową monetę, i poddać, rzeczpospolitą pod opiekę banku.

Z Madrytu dnia 20 Stycznia.

Znany hrabia Cabarrus, iest teraz mianowany naywyższem dozorcem wszystkich kanałów i drog publicznych. Na mieysce margrabiego del Campo, który iedzie

na ministra naszego do Paryża, idzie P. Macerano kapitan Flandryjskiej gwardyi na Hiszpańskiego posła do Londynu. Margrabia de las Casas, który tym czasowo zastępował ministra Hiszpańskiego w Londynie powraca nazad. Hrabia de Alange wyjeżdża w krotce na ambassadora do Wiednia.

Z Frankfortu d. 20. Lutego.

Francuzi zakładają straszne szance o koło Trewiru Koblenz &c Do Trewiru przybyło 121 nowych armat. Z niedostatku żywności, cofnęli się Francuzi trochę z Hundsryckiego.

Rozpuszczone wieści o maszerowaniu wojsk Pruskich ku Renowi, i iakoby już officerowie Pruscy przybyli do Monstebauer dla obejrzenia tamtejszych okolic, potrzebiu tym większego potwierdzenia, że ostatnie listy z najpierwszych miast kraju Pruskiego wcale nietylko o marszu, ale i o najmniejszym poruszeniu wojsk nie niedonoszą.

Słychać iż różni generałowie Francuzcy, nawet i Pichegru ziadają się na wielką konferencyą do Luxemburgu.

W miejscach neutralnych, które o dwie mile od Francuzkich i od Austriackich linii leżą, schodzą się często tak officerowie, iak i prosci obydwóch stron; ale żaden z nich niemoże tam na noczostać. Celsarskie stanowiska, są od samey natury dosyć mocne, a teraz jeszcze przez wszystkie sposoby sztuki zostały bardziej umocnione. — I w Koblenz spodziewają się, tak iak w Kliwii od przymuszonej pożyczki bydz uwalnionemi; w Bonn miała wyszć rezolucya, którą wszystkie zdobyte przez Francuzow kraie są od przymuszonej pożyczki wyiete; ale to potwierdzenia potrzebuie. — Na d. 13 t. m. umarł panujący Xżę Hohenlohe Igelsingen w 81 roku wieku swego. — Elektor Tręwirski powrócił z Munchen do Augszpurga. — Od 1. t. m. będą Francuzkie woyska nad Renem gotowemi pieniędzmi płacone.

Z Strasburga dnia 12 Lutego.

Słychać iż w Hagenau ma bydz złożony krygsrecht na rozpoznanie cofnienia Francuzow z linii pod Moguncyą. Wiele obwinienia pada osobiwey na jenerała Courtot. — Do Turczach powdzie ztąd 25 officerow od Francuzkiej konney artyleryi, októrych Wielki Sultan dyrektoryatu upraszał, iż chce usiebie zaprowadzić ten rodzaj artyleryi. — Woyska Francuzkie nad Renem są zupełnie pod czas zawieszenia broni na nowo organizowane; kampania będzie tegoroku mniiey kosztować, a żołnierz będzie lepiej zapłacony. — Jenerał Pichegru jest tu od kilku dni.

Z Genui d. 12 Lutego.

Neapolitańskie woienne okręty, które dotąd się przy Angielskiej flocie znajdowały, powróciły z wielką liczbą chorych nazad do Neapolu. Słychać iż mają inne na ich miejsce poyść.

Stosownie do zawartego traktatu między Anglią i Algierem, mają Algierczykowie pozwolenie przyprowadzania swoich przyzów do portow Korsyki. Znajdujący się w Algierze Korsykańscy niewolnicy, będą za wypłaceniem 179,000 piastrow, które wice król Korsykański ma złożyć, na wolność wypuszczeni. Anglicy darowali także Deyowi bardzo piękny szerek o 18 armatach.

Niedawno dano na teatrze w Nicy reprezentacyą, gdzie każdemu było wolno bez zapłaty wnieść; lecz to niebył tylko wabik: przy wyysciu zatrzymano wszystkę młodzież i pod dobrą eskortą do woyska odeślano.

Jeden kupiec Piemoncki donosi z Lyonu pod d. 25 Stycznia, co następuje: "Uchwycielem się bardzo złey spekulacyi udając się do Lyonu po towary; wszystko tu jest iak naydroższe. Kiedy człowiek przydzie do sklepu naypierwsze pytanie, czy masz gotowe pieniądze? ieżeli dasz przeciwną odpowiedź, toci się nawet nie będą fatygować żeby ci towar pokazali. Wczoray dał mi kupiec kilka probek ied-

bwanych towarów, które były w afsygnat od 500 liwrów zawinięte.

Król Hiszpański wziął na swoją podróż, która 40 dni ma trwać, ze swego skarbu 2 mill: szkudow; więc każdy dzień kosztuje 50,000 szkudow. Xpę Alcudia, który ma 4 sekretarzów z sobą, jedzie razem z Krolestwem JJ. w jednym powozie.

Od Wyższego Renu d. 20. Lutego.

Saski kontiniens, który w tym tygodniu nad Ren wychodzi składa się z 10,000 ludzi, pomiędzy ktoremi jest 4 regimenta jazdy.

W St. Goar wzięli Francuzi d. 14 t.m. wszystkie statki w rekwizycyą; lecz szyprowie przeciągli ich w nocy wszystkie na drugi brzek Renu; strzelano mocno do nich, ale bez żadnego uszkodzenia.

Francuzi umocnili jeszcze bardziej szançe pod Queich, i rozciągnęli ich aż do Pirmazen, gdzie i samo miasto ufortyfikowali.

Z Hagi d. 23. Lutego.

Na d. 20 t. m. jeneralne Stany wezwwały przez swoją odezwę, wybranych do konwencyi narodowej reprezentantów, aby się na poniedziałek na dzień 1 Marca o godzinie 10 zrana, gdzie jeneralne Stany miewaia swoje selsye zebrali na otwarcie konwencyi narodowej, i że o tym samym czasie jeneralne Stany się rozeydą. Ale na drugi dzień na propozycyą reprezentantów Hollandyi, ktorzy się nadzwyczajnie zgro-

madzili, odmieniono 1 dzień Marca, i naznaczono żeby się iak naysprzedzey zjeżdżali, że skoro będzie 80 reprezentantów przytomnych, tedy konwencya się otworzy. Coftniono więc pierwszą rezolucyą i naznaczony przyszły czwartek, chociaż dopiero 60 reprezentantów jest wybranych. Zelandya i Fryzlandya jeszcze żadnych nieobrały, i dla tego proponowały żeby aż do 9 Marca odłożyć otwarcie konwencyi.

W przeszłą sobotę przyszedł tu znowu jeden batalion 7mej pół brygady na garnizon. Przybyły do Antwerpii Francuzki admirał Stabel ma tamteyszy port naprawić, żeby był w stanie do przyjęcia pierwszey rangi okrętów. Przywiozł z sobą 3 indzenierow.

Do Luxemburgu i Mastrychtu prowadzi Francuzi bardzo wiele ammunicyi &c. ponieważ pierwsza forteca będzie zbrojownią dla armii wyższego Renu, a druga dla niższego. Piszą z Bonn iż tam tylko czekaia na przybycie jenerała Jourdan dla otwarcia kampanii.

Jeneralne Stany umyśliły jeszcze raz napomnieć prowincye, aby dostawiały swoje część na opatrzenie żołdu dla 25,000 Francuzkich żołnierzy w Hollandyi stojących, ponieważ im wydział lądowy doniosł, iż jeżeli nieodbierze na swoją petycyą prędkiego zapomożenia, to nieciest w stanie ich zapłacenia.

D O N I E S I E N I E.

Podaje się do wiadomości, iż tu przybyły osoby, które chcą wziąć Panienki na edukacyę języka Niemieckiego, Francuckiego i Polskiego, a przy tym różnych robot damskich iako to: szycia, haftowania. Ktoby sobie tedy życzył takowey edukacyi, niech się referuje na Kleparz do kamienicy JPana Boguckiego przy Świętym Floryanie.

Podaje się do wiadomości: iż Dobra Kobylniki z przyległościami w Woiewództwie Sandomierskim w Powiecie Wiślickim leżące, są naprzedarz. Dobra te są z wszelkimi wygodami łakami, stawami, młynami, kuźniami, paszami. Ktoby sobie życzył nabydź tychże Dóbr, ma się odezwac do Kobylnik do Dziedziców tych Dóbr, lub do IX. Linowskiego Rektora Piarskiego, mieszkającego w Krakowie na S. Jana Ulicy; tam może powziąć wiadomość o stanie i inwentarzu tychże Dóbr. Cena tych Dóbr złotych Polskich 600,000. o resztę ugoda z Dziedzicami.